

WWF jelentés: A fenntartható fejlődés újfajta folyógazdálkodás nélkül elképzelhetetlen

Kevesebb, mint három héttel a Johannesburgban megrendezésre kerülő Fenntartható Fejlődés Világtalálkozó előtt a WWF augusztus 8-án tette közzé legújabb jelentését, amely szerint a Föld korlátozott édesvíz-készleteinek fenntartható használata csak úgy képzelhető el, ha új módon közelítjük meg a folyóvölgyek kezelését.

A vízgazdálkodással foglalkozó WWF jelentés címe: *A szegénység leküzdése és a fenntartható fejlődés elősegítése: jó példák a folyóvölgyek integrált kezelésére.* A jelentés szerint 261 országhatárat átszelő folyó gyűjti össze a Föld felszínének 45%-áról a vizeket, fogadja be az összes folyóvíz térfogatának 80%-át, és medencékben él a Föld emberi népességének 40%-a. A jelentés kutatásokra és átfogó terepi tapasztalatokra alapozva hét olyan alapelvet fogalmaz meg, amelyek a folyók és folyómedencék kezelésének kulcsát adják. Az ENSZ Millenniumi Nyilatkozata szerint 2015-re felére kell csökkenteni azoknak az embereknek a számát, akik nem jutnak tiszta vízhez és megfelelő egészségügyi ellátáshoz.

„Az édesvízi ökoszisztémák, vagyis a folyók, tavak, ártéri erdők és mocsarak léte több milliárd ember napi létezéséhez nélkülözhetetlen” – mondta *Jamie Pittock*, a WWF Élővizek Programjának vezetője. „A folyó felső szakaszán történő hibás beavatkozásoknak sokszor a folyó mentén lejjebb élő emberekre is káros hatásuk van, még akkor is, ha attól nagyon nagy távolságra élnek.”

A WWF tizenegy esettanulmányon keresztül érzékelteti, mit tart a fenntartható és igazságos vízgazdálkodás kulcskérdéseinek. Közülük öt azt mutatja be, hogy az édesvízi erőforrások hibás tervezése és kezelése milyen hátrányos társadalmi-gazdasági és környezeti következményekkel járhat. A Paraguay folyó felső medencéje Brazília, Bolívia és Paraguay területén rossz példával szolgál: több száz duzzasztógát építése a helyi emberek kizárásával és nem megfelelő környezeti hatástanulmány készítésével: ez az, amit a vízforrások igazságtalan elosztásának nevezünk.

A WWF jelentése követendő példá-

kat is felsorol. A dél-afrikai „Küzdelem a vízért” program a földrész legnagyobb környezetgazdálkodási terve. Átfogó társadalmi-gazdasági értékelést követően 18 000 helyi lakos bevonásával kívánják legyőzni az édesvizet fenyegető veszélyeket. A várt eredmény: gazdasági és környezeti stabilitás. A jelentés szerint a javuló vízgazdálkodásnak még egy kulcseleme van, a helyi bizottságok létrehozása, amelyek fontos szerepet játszanak a közösségi folyógazdálkodás

javításában, azáltal, hogy részt vesznek a döntéshozatalok előkészítésében és a konfliktusok kezelésében.

„A világtalálkozóra érkező kormányoknak az üres szövegeket otthon kell hagyniuk. Olyan célokat kell elfogadniuk és olyan munkát kell kezdeményezniük, amelynek határidőre történő megvalósítása ellenőrizhető” – mondta Jamie Pittock. „Legfőbb ideje, hogy a világ vezetői odafigyeljenek a világ vízforrásainak megmentésére. Ez a jelentés olyan megoldásokat kínál, amely a vízforrások megvédésének és hatékony használatának kiindulópontja lehet.”

További információ:

Ereifej Laurice, vizes élőhelyek programvezető, WWF Magyarország
Telefon: (1) 214-5554/124,
e-mail: laurice.ereifej@wwf.hu

Javult az ártéri erdők állapota

Javult a tiszai ártéri erdők ökológiai állapota az elmúlt tíz évben, de a térség természeti értékeinek hosszú távú védelméhez erőteljesebb változás szükséges, állapítja meg a WWF Magyarország.

A nemzetközi zöld szervezet felméréséből kiderül, hogy az előrejelzésekkel ellentétben az elmúlt évtizedben nem folytatódott a vizsgált erdei élőhelyek területcsökkenése és a térség természeti értékekben sem lett szegényebb. A WWF Magyarország szerint a kedvező változások elsősorban az öt éve életbe lépett természetvédelmi törvénynek és az erdőtörvénynek köszönhető, hiszen ezek a jogszabályok a korábbinál hangsúlyosabban írják elő az erdők természetvédelmi szempontú kezelését. A tiszai ártéri erdők számára a legnagyobb gondot a mesterségesen telepített nemes nyárfák okozzák, amelyeknek állományait szélsőségesen szegényes növényzet és állatvilág jellemzi. A civil szervezet szerint szerencsés változás, hogy ezeknek a faültetvényeknek a Tisza menti összes erdőterülethez viszonyított aránya 1990-hez képest 0,7 százalékkal 41,3 százalékra

csökkent, így nagyobb tér jut az értékes, őshonos ártéri erdőtársulásoknak, mint például a tölgyeseknek, fűzeseknek. A tölgyesek aránya 5,9 százalékról 6,4 százalékra, a fűzeseké 1,5 százalékról 2 százalékra nőtt az elmúlt tíz évben. Magas arányt képvisel a fehér nyár, amelynek elterjedtsége 1,6 százalékponttal 12,5 százalékra emelkedett, és a fekete nyár, ami 0,2 százalékponttal 6,2 százalékra csökkent. A WWF a folyószabályozást, illetve az ahhoz kapcsolódó vízrendezéseket, lecsapolásokat is az ártér ökológiáját hátrányosan befolyásoló tényezőnek tartja. A szervezet szerint ezek hatására az egész Alföld természeti képe megváltozott, és veszélybe került a Tisza-völgy természetes élővilága.

(Vas Népe)

